

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů
Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!

J Time
Committed
À délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 7.

(407.)

Vol. 18.

satellite  **1-416**

Thursday,

April 10,

2008

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

O pravidlech dodržovaných a nedodržovaných



SMUTNÝ OKAMŽIK: V TUTO CHVÍLI DAVID KALIVODA JEŠTĚ NETUŠÍ, ŽE JEHO GESTO BUDE V UTKÁNÍ POSLEDNÍM. PŘESTOŽE SE FANOUŠCI BĚHEM UTKÁNÍ NEVYZNAMENALI, NUTNO JIM PŘIZNAT, ŽE OBČAS MĚLI SMYSL PRO HUMOR.

FOTO: WWW.SLAVIA.CZ - MARTIN MALÝ

V antickou tragédii se změnil okamžik radosti slávisty Davida Kalivody v 58. minutě pondělního derby Slavia-Sparta. Po nádherné brance, kterou vstřelil si sundal dres a radostně s ním zamával do hlediště. Jenže pravidla jasně stanoví, že když hráč nadzvedne dres, tak je to povolená oslava. Častokrát mají hráči pod dresem tričko, na kterém jsou jména těch, kterým je branka věnována. Pokud však tričko sundají přes hlavu následuje žlutá karta za nesportovní chování. Pravidlo je je to podle mého názoru zbytečné, ale jasné. Jelikož David Kalivoda již před tím dostal žlutou kartu za

protesty, když rozhodčí neodpískal rohový kop, změnila se žlutá karta v červenou a radující se hráč se slzami opustil hřiště. Vítězná partie se tak změnila v remízovou. O titul se bojuje dál. Možná tento okamžik rozhodne o všem, možná o ničem.

K jiné situaci došlo v play-offs české hokejové ligy. O výsledku utkání rozhodovaly samostatné nájezdy. Hráč dojel před branku v okamžiku střely udělal otočku a pak překonal ležícího brankáře. Televizní reportér vykřikl nadšením: „Klobouček dolů!“ Byla to nádherná branka, kterou rozhodčí uznali. Jenže pravidla opět stanoví:

Hráč smí jet s pukem při samostatném nájezdu dopředu nebo do strany, pokud se puk pohne vzad, je nájezd ukončen. Branka přestože byla neregulerní platila, protože chyba rozhodčího nedovoluje změnit výsledek.

Pravidla totiž někdy platí a jindy neplatí. Nedávno byla vypsána architektonická soutěž pro novou budovu Národní knihovny v Praze na Letné. Soutěž vyhrál britský architekt českého původu Jan Kaplický. Budova o devíti podlažích má tvar širší pyramidy se zaoblenými hranami. Zahnuje systém pro expedici knih, který podle Kaplického umožní dostat jakoukoli knihu do tří minut od zadání. „Snažili jsme se, aby měla minimální objem na povrchu země, skladiště pro deset milionů knih je pod zemí,“ řekl Kaplický. Jenže zde je právě ten problém. Pravidla soutěže stanovila, že knihy nesmí být pod zemí. Pro mne není otázkou, jestli je to dobrý návrh nebo špatný, ale otázkou, jestli je možné takto obejít pravidla a proč se nějaká pravidla tedy stanovují.

Nebylo by lepší vyhlásit novou soutěž? Proč se tedy soutěže vyhlašují, když se pak pravidla nedodržují? Nedávno jsme podepsali žádost, aby kanadská vláda podpořila výstavbu pomníku obětem komunismu. Ano, takový pomník by měl stát. Podepsali jsme, já i moje manželka, ale stále se nemůžeme zbavit otázky, jestli přece jen neměla být na takový pomník vypsána soutěž... Možná, že byla vypsána a my jsme to nepostřehli. Možná, že teprve bude... Možná, že na to není žádné pravidlo, kdy se soutěže vypisují, což by bylo také řešení. Lepší je, když soutěž není vypsána než když je vypsána a pak se pravidla nedodržují, ale myslím si, že nejlepší je přece jen pravidla dodržovat, i když David Kalivoda odešel se slzami v očích.

Aleš Březina

Nostalgické zalistování v časopise ABC z roku 1960

Až bude tobě, pionýře, čtenáři, třicet, pětadvacet let, vzbudíš se do světa, který už v mnohém nebude podoben dnešku. Budovatelé komunismu v Sovětském svazu i u nás budou mít k dispozici moderní automatizované závody, zvládnou zemědělské práce průmyslovým způsobem, budou pracovat šest hodin denně. V té době proniknou hluboko do tajů vesmíru. To všechno se promítne do každodenního života: 250 milionů tun oceli ročně, hojnost všech prostředků, městská doprava zdarma, bezplatné stravování ve školních a závodních jídelnách, bydlení v prostorných bytech bez nájemného, levné nebo bezplatné turistické základny atd. To není začátek fantastické povídky našeho časopisu, to je reálný dvacetiletý program Komunistické strany Svazu sovětských socialistických republik, o kterém píše, mluví a přemýšlí celý svět. Bledne sláva kapitalistické techniky a výroby. Vždyť za deset let předstihne SSSR Spojené státy americké dvaapůlkrát a v roce 1980 bude jeho náskok sedminásobný. Je krásné žít v takovém světě! Všichni se musíme přičinit! Učit se a pracovat. I mimo školu ve svých pionýrských oddílech, kroužcích i ve speciálních kolektivech. Komunismus potřebuje lidi odvážné, čestné, muže a ženy, kteří umějí žít v kolektivu a pro kolektiv.

Zaslala L. H.
